

Vi er meget positive over for de ideer i beslutningsforslaget, der fokuserer på de særlig svage børn, herunder de psykisk syge og tvangsanbragte børn. Deres vilkår skal vi konstant have i fokus, hvis vi på nogen måde skal gøre os håb om, at disse individer vil få et liv med kvalitet. Derfor medvirker vi gerne til, at de opstramminger, som socialministeren og Børnerådet har fremlagt, bliver indarbejdet i en forbedret lovgivning for de mest udsatte børn.

Samlet set kan vi dog ikke støtte beslutningsforslaget, idet vi ikke ønsker at bruge yderligere ressourcer på orlovsordninger og nedsat arbejdstid. Vi vil prioritere anderledes.

Svend Aage Fauersholdt (DF):

Da vores ordfører, fru Inge Refshauge, ikke er til stede, skal jeg fremføre Dansk Folkepartis ordførertale til B 47.

Beslutningsforslaget her indeholder mange gode ting, som vi i Dansk Folkeparti gerne vil se gennemført, men det hele er ikke så nemt at nå med lovgivning. Børn er og bliver forældrenes ansvar. Det er forældrene, der bestemmer, hvordan deres børn skal passes i dagligdagen, hvis forældrene er på arbejdsmarkedet og ikke selv kan påtage sig pasningsopgaven.

Vi havde gerne set, at forældrene kunne bruge børnenes uudnyttede skattefradrag. Det kunne laves til et familiefradrag, hvis f.eks. den ene af forældrene vælger at blive hjemme og passe børnene, mens de er små. Og så er vi faktisk inde på et af de problemer, der er for småbørnsfamilier, nemlig det enorme skattetryk, vi har her i landet. Ofte er det nødvendigt, at begge forældre har arbejde for at klare dagen og vejen.

For børnefamilier er der lavet en del forbedringer i de senere år. Familierne fik således ved overenskomstindgrebet nogle omsorgsdage, som mange ikke gør brug af. Man vil hellere have pengene, og det er da uforståeligt. Der er også givet ekstra feriedage til børnefamilier, og ude i kommunerne er der i de senere år virkelig strammet op omkring børnepasningen. Der er oprettet rigtig mange pasningspladser, og nu er fritvalsordningen ligeledes på vej.

I Dansk Folkeparti kunne vi godt tænke os, at børn i institutioner havde noget mere plads til rådighed, og at støjniveauet var mindre, men det er en kommunal opgave, og så er det op til lokalpolitikere at ændre tingene.

Det er vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at kommunerne gør, hvad de kan på området. Det

er rigtigt, at mange kommuner ikke har pasningsgaranti for alle børn, men det er vort indtryk, at der findes løsninger ude omkring, hvis det er nødvendigt.

Børn har det bedst sammen med forældrene, og det er da også forældrenes ansvar, at børnene får en tryk opvækst, og det skal Folketinget ikke blande sig i. Her i Tinget skal rammerne om pasningstilbud for børn fastlægges for kommunerne, men det er de lokale politikere, der sammen med forældrene skal finde den form, der nu er bedst for kommunens børn.

Beslutningsforslaget her opfordrer regeringen til at tage initiativer til at sikre børns rettigheder. I Dansk Folkeparti vil vi hellere have, at det hedder børns trivsel, og vi tror da på, at socialministeren fortsat vil komme med forslag til forbedringer for børnene, samtidig med at vi tror på, at kommunerne fortsat vil tage initiativer til at ændre forholdene, hvis disse trænger til at ændres.

Vi er især efter statsministerens nytårstale – hvor statsministeren brugte eksemplet med moderen, der en tidlig morgen var på vej med et barn på cyklen til institutionen, og så sagde ordene: Kan vi ikke gøre det noget bedre – enige med SF i, at det såkaldte børnepolitiske oplæg fra regeringen i sommer var en tynd kop te uden reelle tiltag. Da kunne man fristes til at tage fat på problemerne igen, men det er en kommunal opgave.

Alle vil vi børnene det allerbedste her i livet, og det er ikke noget, som SF har patent på, men det er som sagt først og fremmest forældrenes opgave. Indrømmet, der er tilfælde, hvor forældrene ikke kan tage vare på deres børn, og her er det ganske rigtigt de kommunale myndigheder, der må vurdere, hvilken slags hjælp der skal gives familierne. Her er måske enkelte tilfælde, som vi gerne havde set behandlet noget anderledes, men i det store hele mener vi, at børne- og ungdomsudvalgene ude i kommunerne gør meget for at hjælpe i sådanne tilfælde.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte dette beslutningsforslag.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører på dette område, hr. Anders Samuelson, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende synspunkter:

Det Radikale Venstre er også meget enig i sigtet med dette beslutningsforslag. Det er vig-